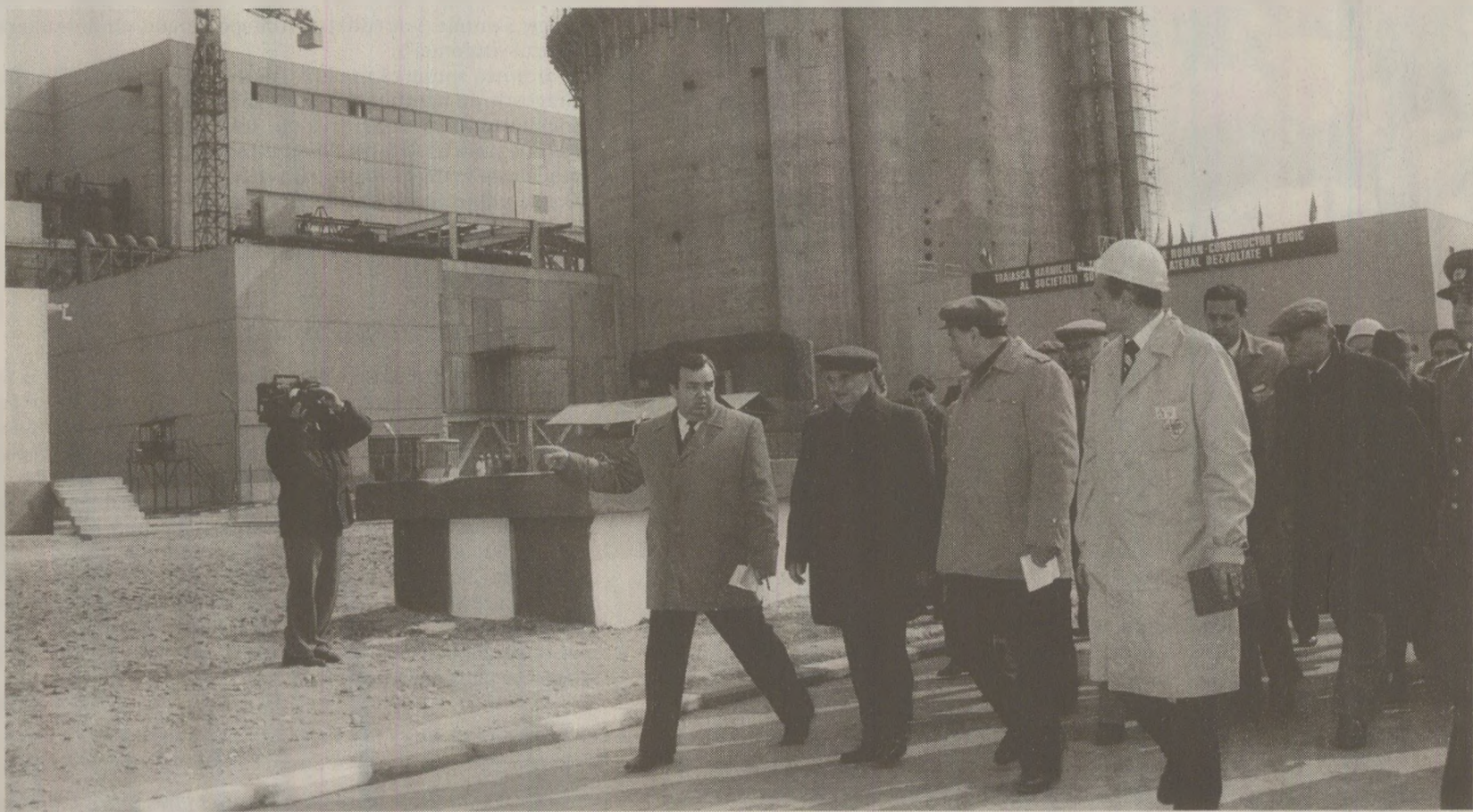

STRICT SECRET: INCENDIU LA CENTRALA NUCLEARĂ DE LA CERNAVODĂ

La jumătatea lui martie, Ceaușescu vizita șantierul centralei nucleare de la Cernavodă. Peste o lună, incendiul izbucnit într-o cameră de montaj de la reactorul 1 a fost ținut în cel mai mare secret. FOTO: Viorel Lăzărescu/AGERPRES

În noaptea de 20 spre 21 aprilie 1989, într-o cameră de montaj de la reactorul 1, aflat în construcție, al Centralei Nucleare-Electrice de la Cernavodă, s-a declanșat un incendiu. Intervenția rapidă a muncitorilor care se aflau în acel moment la fața locului, precum și a pompierilor militari a limitat proporțiile dezastrului, focul fiind izolat și stins fără să se înregistreze victime. Focul a provocat doar pagube materiale.

Autoritățile locale l-au informat imediat pe Nicolae Ceaușescu. Acesta a hotărât constituirea unei comisii de anchetă și deplasarea acesteia la Cernavodă pentru a afla cât de grave erau pagubele produse la reactorul nuclear. De asemenea, membrii comisiei trebuiau să identifice cauzele care au generat incendiul și cine erau vinovații. Ca de obicei, iar cazul nu a fost mediatizat la vremea respectivă. În presa din România nu a apărut nici o informație în legătură cu accidentul de la Cernavodă.

Un extras dintr-un document inedit aflat la Arhivele Naționale ne dezvăluie reacția avută de Nicolae Ceaușescu când a aflat despre neglijența dovedită de muncitorii, inginerii și directorii care lucrau la reactorul 1 al Centralei Nucleare de la Cernavodă. În aceeași zi, în cadrul ședinței Comitetului Politic Executiv al CC al PCR, Nicolae Ceaușescu a fost nemulțumit de faptul că 32 de utilaje pentru realizarea cutiilor de vitează, livrate de IMUA București, nu funcționau la uzinele de automobile de la Pitești și Craiova. Într-un acces de furie, Ceaușescu a spus că orice abatere de la norme va fi considerată sabotaj, și sabotajul se pedepsește cu moartea. Accesul de furie a trecut, iar intenția de a se emite un decret prezidențial în care să se prevadă pedeapsa capitală pentru livrarea de utilaje defecte nu s-a concretizat.

Redăm în continuare fragmentele din stenogramă din care reiese reacția lui Nicolae Ceaușescu față de nereguliile din economie. (P.O.)

„Nicolae Ceaușescu: Și, în fine, o problemă mai generală este aceea legată de securitatea și buna funcționare a întreprinderilor.

În luna aprilie am avut două cazuri foarte grave, ancheta încă nu s-a terminat, trebuie să o terminăm, la Centrala Nucleară - o neglijență, așa, criminală, nu se poate spune altfel, criminală! Încălcarea normelor elementare! Pentru niște copii sunt de înțeles, nu pentru ingineri, nu pentru directori, nu pentru oameni de răspundere și care întâmplător nu a dus la distrugerea întregii centrale, dar se poate spune că tendința este de mușamalizare la construcția de mașini, la construcții, pentru că normal era, în situația în care se face anchetă, ca ei să fie destituiți, nu să-și continue activitatea, indiferent cine sunt! Este un act criminal! Nu se poate caracteriza altfel! De neglijență, dar tot este o crimă! Ca nu a fost cu intenții! Dar în momentul în care pune în priză anumite aparate și le lasă fără control noaptea întreaga cu gaze în cameră, materiale inflamabile, inclusiv din petrol, când sunt interesiți să stea acolo; cărpele pentru curățenie le lasă în camere, și altele, și altele! Este o neglijență criminală! Nu se poate caracteriza ca este indisciplină, este o neglijență și, în

fapt, este un act de sabotaj. Conștient sau nu, ca atare trebuie să trimitem în judecată. Nu se poate merge mai departe așa! Pentru că sunt toți tovarășii aici, trebuie să punem odată ordine! A slăbit ordinea, răspunderea, disciplina (...)

Dacă mai prind că pleacă utilaje din uzină care nu funcționează, vă trimitem în judecată pentru sabotaj! Fără nici un fel de discuții! Până la pedeapsa cu moartea. Propun Comitetului Politic Executiv să introducem, pentru trimiterea utilajelor care nu funcționează, pedeapsa până la pedeapsa capitală! Nu se poate una ca asta! Nu se poate conduce economia cu autocratic, cu angajamente formale, cu acoperirea lipsurilor, că ce să facem, spun ei, să-și primească salariul! Salariul îl primesc dacă lucrează cum trebuie! Pentru sabotaj nu trebuie să plătim, trebuie să pedepsim, că trimiterea de utilaje proaste înseamnă sabotaj! Nu se poate lucra mai departe așa!

Arhivele Naționale Istoric-Centrale, fond CC al PCR - Cămară, dos. nr. 28/1989

CERNAVODĂ, ULTIMA AMINTIRE A NEPUTINȚEI

La douăzeci de ani de la incendiul de la Centrala Nucleară de la Cernavodă din noaptea de 20 spre 21 aprilie, tristul eveniment este încă acoperit de amintiri neclare și neplăcute. Relatat în amănunt în arhivele vremii, incendiul nu a vrut să ni se dezvăluie în Știința și noaptea unui jurnal târziu. Zile în șir ne-am străduit să conturăm un subiect sensibil, care în '89 avea în imediata apropiere explozia de la Cernobil. Sancțiunile care au urmat inci-

dentului din noaptea de 20 spre 21 aprilie au fost destul de aspre. Este posibil ca tocmai apropierea de teribilul accident nuclear din '86 de la Cernobil să fi adus avertismenul atât de dur. Nu am reușit să găsim nici un martor care să fi trăit acele momente și care să ni le povestească cu lejeritatea anilor care au trecut.

Incendiul de la Centrala Nucleară de la Cernavodă a fost ignorat de presa vremii. Ironia face ca, prin demersul Jurnalului Național și două decenii

mai târziu, paginile ziarelor să-și dozească să vadă ce s-a întâmplat atunci. Noi nu am vrut să ignorăm evenimentul care i-a făcut pe mulți să tacă. Astfel că demersul nostru a început cu biroul din București al SN Nuclearelectrica SA.

În general lucrurile au o traiectorie normală în astfel de cazuri: un telefon, explicația articolului la care se lucrează și câteva discuții ulterioare.

(Continuare în pag. a II-a)

DIN ARHIVA CC AL PCR

Incendiu la reactorul nuclear de la Cernavodă. Concluziile comisiei guvernamentale de anchetă

Pentru deslușirea cauzelor incendiului de la reactorul nuclear al Centralei de la Cernavodă a fost constituită o comisie de anchetă. Pe baza concluziilor acesteia au fost dictate sancțiuni. În noaptea de 20 spre 21 aprilie 1989, un scurtcircuit a declanșat un incendiu la reactorul 1, aflat în construcție, al Centralei Nucleare-Electrice de la Cernavodă. În rândurile următoare, vă prezentăm informarea inedită a co-

misiei guvernamentale, constituită în scopul identificării cauzelor producerii incendiului și cine erau vinovații pentru dezastrul produs. Prezentăm în continuare concluziile ale anchetei. (P.O.)

Informare privind măsurile luate de Biroul Executiv al Guvernului în legătură cu incendiul de la Unitatea nr. 1 - Cernavodă

Din cercetările efectuate de colectivul de anchetă asupra cauzelor și

împrejurărilor producerii incendiului în noaptea de 20-21 aprilie 1989 într-o cameră de montaj de la Reactorul nr. 1 - Cernavodă, rezultă că acesta a avut loc pe fondul unei grave lipsă de răspundere, neglijență și indisciplină. Incendiul s-a datorat deteriorării izolatiei la un cablu de alimentare care a fost supraincercat.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL ZILEI

Muncitorii din fabrici și uzine au fost scoși la manifestări de stradă, pentru a marca festiv achitarea împrumuturilor externe. După calificarea în finala Cupei campionilor europeni, echipa Steaua București a aflat și brigada de arbitri, compusă din cavalerii ai fluturului din Germania Federală. Luna cărții în întreprinderi și instituții a ajuns la Craiova.

România, în sărbătoare după achitarea datoriilor

România se află sub euforia „manifestațiilor cetățenești” de proslăvire a „construcției socialismului” și de omagiere a lui Nicolae Ceaușescu, organizate după anunțarea oficială a achitării datoriei externe. Regimul a regizat o serie de evenimente care să-și țină pe români în priză și să le dea impresia că asistau la un

moment istoric - după convocarea Plenei CC al PCR și a sesiunii speciale a Marii Adunări Naționale, la 19 aprilie 1989 s-a organizat „marea adunare a oamenilor muncii din Capitală”. 120.000 de lucrători de la toate întreprinderile Bucureștiului au fost alinați în fața Comitetului Central pentru a asculta cuvântarea tovarășilor din conducerea partidului și a statului. Primul care și-a ținut discursul a fost Nicolae Ceaușescu: „Plenara Comitetului Central al partidului și sesiunea Marii Adunări Naționale au prilejuit și un scurt bilanț al realizărilor poporului nostru pe calea construcției socialiste - și putem afirma cu îndreptățită mândrie că poporul român, în deplină unitate, sub conducerea glorioasă a nostru partid, a reușit să obțină succese remarcabile în fărâșirea socialismului și în ridicarea nivelului său de trai material și spiritual, în dezvoltarea științei, culturii, în întărirea independenței și suveranității României.

(Continuare în pag. a II-a)

Ediția a XII-a a Simfoniei Lalelelor, Pitești, 21-23 aprilie 1989

Inginerul Mircea Pungoci, unul dintre membrii fondatori ai Simfoniei Lalelelor, este pasionat de flori, pomi și natură. A țesut la penicilă în 2001, cind avea 60 de ani, dar pasiunea lui pentru plante și flori a rămas la fel de profundă și se implică la fel în tot ce înseamnă expoziție de profil. Absolvent al Facultății de Horticultură București, inginerul peisagist floricultor Mircea Pungoci s-a angajat la 15 februarie 1966 la Administrația Serelor, Păpăniilor și Parcurilor Pitești. Își aduce aminte cu mare plăcere cum a luat ființă Simfonia Lalelelor. A reușit să-și adune impresiile de la toate cele 31 de ediții până în prezent

într-o carte documentară intitulată „Istoria Simfoniei lalelelor”. Urmează să o distribuie gratuit la cea de-a XXXII-a expoziție dendro-floriculă internațională organizată la Pitești.

Diplome, plachete și trofee

În anul 1989, Comisia Centrală de Floricultură, Dendrologie și Arhitectură Peisagistă București, Consiliul Popular al municipiului Pitești și Institutul de Cercetare și Producție pentru Pomicultură Mărăcineni-Pitești au organizat, la Casa de Cultură și pe platforma pieței, ediția

a XII-a a expoziției „Simfonia lalelelor”. Inginerul Mircea Pungoci își aduce aminte că s-a petrecut în 21-23 aprilie, iar primar era tovarășul Nicolae Zevedei.

„Eu eram inginer-șef. Eram cabinetei doi. Primarul era argeșean de fel. M-am ocupat de această expoziție, care a devenit brand pentru Pitești de la primele ediții și până în 2001, când m-am pensionat. În 1989 a fost invitat 55 de unități din țară. Chiar eu m-am ocupat de invitații. Au participat cu expozate doar 36 de unități, dar și trei floricultori amatori.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

21 APRILIE

Începung cu câteva citate. „A demasca! Adică a scoate mască! Dar ce verb superficial, dacă își închipuie că în secolul nostru e pe fața omului. Nu e. Măscă e înăuntru, omul este pe dinafară măști...” (...) „Un ins care, ajungând într-un post își pierde personalitatea n-a avut-o, cred, niciodată.”

Citatele acestea nu sunt extrase nici din răsătoritul interviu acordat de Mircea Dinescu ziarului parizian Liberation, nici din scrisoarea deschisă către Ceaușescu semnată de Dan Deșliu, căreia i s-a răspuns cu

montajul grotesc al unui proces pentru trafic de cafea. (Dan Deșliu a făcut greva foamei pentru a răspunde acestei imposturi). Citatele nu sunt copiate nici din vreo tabletă a unei Blandiana, dintre acelea care nu mai pot apărea în România literară, poeta fiind pusă la index. Nu sunt semmate nici de vreunul din disidenții de la Iași, Dan Petrescu sau Liviu Cangeopol. Și n-au apărut nici în scrisorile de protest ale lui Aurel Dragoș Munteanu. Ele aparțin - paradoxal și dramatic - lui D. R. Popescu, actualul președinte al Uniunii Scriitorilor.

Monica Lovinescu, Pragul. Unde scurte V, București, Humanitas, 1995, p. 161-162

Fosta noastră colegă de institut, Ioana Surdu, mamă a doi copii, în vârstă de 35 de ani, a murit fulgerător. Vineri a avut frisoane, a fost dusă acasă, apoi la spital, iar duminică a murit. Cauza - avort spontan. Așa un plătuc cu viața mii de femei ale României care, grăind la numărătoare zilelor de fecunditate sau din alte cauze firești pe tot globul, rămân însărcinate, iar legile aspre ale natalității forțate le conduc la cele mai riscante soluții. Avortul spontan e pedepsit de procuratură și cine știe la ce a recurs biata mamă (fostă secretară la secția 6) și încercarea ei disperată de a scăpa de cel de-al 3-lea copil i-a fost fatală.

(Continuare în pag. a II-a)

CALENDAR

21 aprilie (vineri)
Soarele a răsărit la 6:22, a apus la 20:07
Luna a răsărit la 20:53, a apus la 6:02
Sărbătoare creștină:
Sf. Sfinții Mc. Ianuarie; Sf. Mc. Alexandra, împărăteasa; Sf. Mc. Filipia

S-a întâmplat la 21 aprilie 1989

● În prezența unor membri ai guvernului sandinist de la Managua, președintele Daniel Ortega Saavedra a inaugurat, la Momotombo, cea de-a doua unitate geometrică a țării, prin care se ridică la peste 360 megawați potențialul național de energie electrică;

● Pentru cea de-a 42-a ediție a Festivalului internațional al filmului de la Cannes au fost selecționate 22 de pelicule. Au participat peste 150 de cineaști din 50 de țări. Cereștia de deschidere se voia un omagiu adus lui Charlie Chaplin, de la a cărui naștere se împlinea o sută de ani;

● Scrititoarea britanică, Daphne du Maurier, a încetat din viață la Londra, în vârstă de 82 de ani. Autoare a numeroase romane, dintre care cele mai cunoscute - „Rebecca”, „Golful francezului”, „Verșoara mea Rachel” -; du Maurier și-a început cariera de scriitoare la 19 ani;

● Irakul urma să procedeze la restaurarea orașului antic Al Haddad, din provincia Neineva, situată în nordul țării. Programul de restaurare prevedea, de asemenea, dragarea lacului din sudul orașului și reamenajarea împrejurimilor.

Romona VINTILĂ

Agenda Eleni Ceaușescu

La ora 9:36, cu Silviu Curticeanu se deschide ziua de muncă a Eleni Ceaușescu. Dacă de la Cabinetul 1, șeful Cancelariei CC al PCR preluase sarcinile mai de dimineață, la Cabinetul 2 era chemat, probabil, și pentru raportul asupra programului secretarului general al partidului din acea zi.

Un sfert de ceas (9:42-10:00) a fost reținut în biroul ei Burciu, responsabilul sectorului de construcții de la Gospodăria de partid. Aproape un ceas a zăbovit Poliana Cristescu (10:00-10:50). Vor fi vorbit amândouă și cum va petrece fiecare sărbătorile de Paști ce se apropiau?

Până la pauza de amiază, la Cabinetul 2 au mai fost chemați Silviu Curticeanu, Radu Bălan, Emilian Dobrescu și Ion Ursu.

După-amiaza au fost trei ședințe cu participarea lui Nicolae Ceaușescu. La toate, grosul participanților a rămas același - Tovarășul, Tovarășa, secretarii CC al PCR, membri ai CPEx,

responsabili pe linie de partid ai sectoarelor în discuție, primul-ministru, viceprim-miniștri și miniștri de resort. Prima ședință („de lucru”) a început la ora 16:00 și a ținut până la 17:10. S-a discutat „planul pe luna mai”, în 10 minute. Tovarășii și ceilalți decizionali s-au mutat în sala CPEx unde s-a ținut o ședință cu comisia de organizare a Congresului al XIV-lea (orele 17:20 - 17:45). Așa cum era înțeleasă democrația, după decizia convocării Congresului, în numele „centralismului democratic”, urmau în cascadă deciziile, comisiile și intruniunile care aprobau, în unanimitate, planurile și ideile liderului partidului. În România anului 1989, știa însă toți cei care erau chemați la cabinetele 1 și 2, că și nefastul principiu al centralismului partidului unic fusese încălcat. Inșuși secretarul general ajunsesse cenzurat și direcționat de toanele imprevizibilei neveste. Asemenea forță nu era prevăzută în

JURNALUL OMULUI SIMPLU

O săptămână de curățenie pentru Tolstoi

În aprilie 1989, Iuliana Soare locuia în Constanța. Avea 9 ani și își pierduse tatăl în 1985 într-un accident de mașină. Mama ei lucra ca femeie de serviciu la o școală din oraș. „Cel mai mult, când eram mică, mi-au plăcut cărțile. Acasă nu aveam prea multe, pentru că ori nu se găseau, ori mama nu avea destui bani să-mi cumpere. Cred că, de când am învățat să citesc și până la 9 ani, m-am intoxicat de «Cutezători» și «Povestiri istorice». În primăvara lui '89, vecinul meu Dragoș, cu doi ani mai mare decât mine, m-a chemat la el, în scara blocului. Acolo, mi-a arătat, ca pe o comoară, o carte mică, groasă, cu coperti albe, cartonate și lucioase și

cu o mulțime de poze cu animale. Pe copertă scria mare «Lev Tolstoi - Labirinte». Am simțit că-mi dau lacrimile. Am luat-o din mână lui cu atâta grijă și, de frică să nu o murdăresc, îmi tremurau mâinile. Dragoș era foarte mândru de ea. L-am întrebat de unde o are și mi-a zis: «Mi-a adus-o mama». Mama lui Dragoș lucra ca vânzătoare la librăria Mihai Eminescu din centru. «O mai are? O vreau și eu...», i-am zis în șoaptă. Mi-a răspuns că nu știe. I-am cerut să mi-o împrumute pe-a lui, dar mi-a spus că nu poate, pentru că măică-sa îi interzisesse să o arate cuiva.

(Continuare în pag. a II-a)

documentele de partid!
Vineri, 21 aprilie, la 18:05 demnitarul s-a mutat din nou în „săliță” ca să discute despre „apa grea”. I s-o fi părut deosebit lui Ceaușescu să coordoneze specialiștii în energie atomică? Probabil că nu. El se formase ca activist al partidului tocmai în timpul când

Beria, șeful serviciilor speciale sovietice, se achitase cu succes de sarcina primită de la Stalin - fabricarea bombe atomice. A organiza și a conduce - erau misiunile revoluționarului comunist. Iar el s-a închipuit, până la moarte, „revoluționar”.
Lavinia BETA

EDIȚIA A XII-A A SIMFONIEI LALELELOR, PITEȘTI, 21-23 APRILIE 1989

(Urmare din pag. 1)

Programul primei zile – ziua de vineri – a cuprins vizitarea expoziției de către oficialități și vizitatori, vizionarea filmului „Simfonia lalelelor”, un fel de retrospectivă, și ședința Comisiei centrale de floricultură, dendrologie și arhitectură peisagistă, cu participarea specialiștilor de la nivel județean cu sarcini în domeniul spațiilor verzi. Amândouă au avut loc la Palatul Culturii.

În aceeași seară, la festivitatea de premiere, primarul Nicolae Zevedei a oferit diplome, plachete și trofee. Era o mândrie că reușeam să facem o expoziție cu flori de la noi. Aveam și în Argeș o seră mare, pe vreo 24 de hectare la Bascov. Acum nu mai e nimic din ea”, își amintește emoționat interlocutorul.

Vizitatorii nu plăteau nimic

Ca și când ar fi fost ieri, nu acum 20 de ani, inginerul Pungoci povestește că a doua zi, sâmbătă, oficialitățile au vizitat obiective economice și social-culturale din județul Argeș. La Muzeul Județean Argeș s-a organizat simpozionul „Natura și cultura în muzică și imagini”. Am menționat în cartea mea faptul că, în anul 1989, Filiala Argeș a Asociației Filatelice din România a organizat ediția a X-a jubiliară a expoziției filatelice interjudețene „Expofil – Simfonia lalelelor” la Casa Armatei. Ambele expoziții s-au bucurat de un număr public și de aprecierea vizitatorilor. Ca și la edițiile anterioare, machetele publicațiilor expoziției floricole au fost gândite de același arhitect al primăriei Nicolae Ernst, care după Revoluție a încetat din viață. A fost ceva impresionant. Intrarea la Simfonia era gratuită. Nu se plătea nimic, iar frumusețea florilor depășea orice așteptare. La câteva zile după aceea, în revista Flacăra, Roxana Paicu a publicat articolul „Pedagogie cu petale”. Făcând elogiu Piteștiului, ca oraș al florilor, scria: „În acest an o adevărată explozie de culoare a luminat orașul având drept torțe fremătătoare o sută de mii de lalele din 35 de soiuri. Piteștiul oferă o adevărată lecție de pedagogie a florilor, desfășurată cu sute de mii de elevi”.

Expoziție cu flori exclusiv autohtone

Inginerul Mircea Pungoci povestește: „Atunci totul era centralizat. Fratele lui Nicolae Ceaușescu, Ion Ceaușescu era președin-

Lalelele crescute pe pământ românesc constituiau mândria organizatorilor expoziției „Simfonia Lalelelor” JURNALUL FOTO

tele pe țară al Comisiei Naționale de floricultură, dendrologie și arhitectură peisagistă. Această comisie avea și comisii județene. Din comisia județeană Argeș făcea parte și directorul meu de atunci, Alexandru Popa și domnul Isac Ilarie, directorul trustului

de Pomicultură Mărăcineni. La respectivul trust funcționau foarte multe sere de flori. Unițiile din țară răspundeau invitației noastre cu entuziasm și prezentau florile cu mult drag. Toate plantele erau numai din România, pe atunci nu se făcea comerț cu flori.

Toate se produceau în serele noastre. Se venea oarecum din poziție, dar și din dragoste, pentru că invitații erau primiți foarte bine la Pitești. Primarii au arătat pasiune pentru acest eveniment, devenit brand pentru Pitești. Expoziția a fost fără intrare. Începând cu ediția a III-a, din 1980 s-a ieșit cu exponatele din interiorul Casei Sindicatelor pe platoul din piață. Veneau și copiii din școli la deschidere.

După primele 10-15 ediții au început să fie aduse flori numai din import. Acum toate florile sunt cam la fel. Aranjamentele mai diferă de la o firmă la alta, dar calitatea expoziției mi se pare că a regresat de la un an la altul. Foarte frumoase au fost edițiile jubiliare, pentru că au avut un caracter mai aparte. S-au legat prietenii între participanți, s-au făcut schimburi de material săditor și dendrologic, semințe. S-au editat cărți de specialitate, vândute ulterior în cadrul Simfoniei”.

N-ar putea spune că preferă lalele. Îi plac toate florile, fiind îndrăgostit de natură: „Am făcut meseria din pasiune, spune floricultorul. Am avut noroc că stau într-o casă, moștenită a patra generație și am fel de fel de flori puse de bunici, părinți și de mine. Laleaua este foarte plăcută, dar are o perioadă foarte scurtă de înflorire și după aceea se usucă. Noi în activitatea pe care am avut-o am scos în fiecare an bulbi de lalele și am plantat flori de sezonul doi, care să reziste pe perioada de vară, iar toamna schimbam cu florile de sezon.”

Ion Ceaușescu la „Simfonia”

„La Simfonia Lalelelor a fost de mai multe ori prezent Ion Ceaușescu, fratele care semăna foarte bine cu conducătorul țării. Nu era «mobilizată» lumea, se venea normal. Nici nu știu dacă soții Ceaușescu au fost invitați vreodată, dar eu și ceilalți colegi de la Administrația Serelor, Pepinierelor și Parcurilor Pitești nu puteam adresa invitații la asemenea nivel. Probabil că primul secretar de la comitetul județean de partid trebuia să îi invite.”

Mircea Pungoci speră ca roadele specialiștilor de atunci să aibă un muzeu: „Sunt foarte multe trofee pe care le-am strâns în decursul acestor ani, din 1978 de la prima ediție. Am propus Primăriei Pitești înființarea unui muzeu. Toate acele ziare, reviste, plachete și cupe sunt ținute într-un spațiu impropriu. Ar fi păcat să pierdem și amintirile”.

Elly CÎRSTEA

Cernavodă, ultima amintire a neputinței

(Urmare din pag. 1)

Nici o teamă că materialul va fi complet și bine documentat! Din păcate, după zece telefoane și o solicitare pe legea 544 privind accesul la informațiile publice ni s-a comunicat că încă se caută un personaj care să fi participat la incendiul din '89. În rest, multe discuții și nici o informație.

După un alt șir neîntrerupt de telefoane și insistențe am reușit să îl identificăm pe doi dintre cei care au fost penalizați în urma incendiului de la Cernavodă: Mihulecea Cornel, președinte al Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară în 1989 și Babici Emanuel, director general al centralei Industriale de utilaj energetic. În vara anului '89, Mihulecea era sancționat cu un avertisment și promitea mai multă dăruire, iar Babici își pierdea locul

de muncă. În 2009, cei doi foști directori nu vor să își mai amintească de acele zile.

Telefonul fără fir

Astfel, am reușit să găsim un număr de telefon de la actualul birou al lui Babici Emanuel. I-am explicat asistentei care este demersul nostru și cu ce ne-ar putea ajuta. Spre surprinderea noastră, doamna a fost mai mult decât „amabilă”: „Nu este aici, nici nu îl veți găsi pentru că domnul Babici călătorește foarte mult. Nu știu cine sunteți și ce doriți de la el dar să nu vă așteptați ca ditamai președintele să vă sune pe voi”, a precizat doamna. Incendiul de la Cernavodă, după douăzeci de ani, inflamează încă spiritele. Informațiile din arhivă nu au putut fi confirmate de nici una dintre persoanele pe care noi am încercat să le contactăm. A urmat o

serie de telefoane la Primăria Municipiului Cernavodă unde am încercat să vorbim cu doamna primar. În prima zi a telefonului tocmai o ratasem din birou, iar în zilele următoare era deja plecată din oraș. Nu de alta, dar în CV-ul dănei se preciza că a lucrat la centrală chiar de la începutul anilor '90 și poate ne-ar fi putut ajuta cu câteva informații. Nu am reușit nici măcar să vorbim cu dânsa.

Fără reacții

Mihulecea Cornel a fost președintele Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară în 1989. La acea vreme Nicolae Ceaușescu l-a sancționat cu un avertisment pentru preocuparea insuficientă în exercitarea controlului de calitate în condiții nucleare. „Nu înțeleg de ce trebuie să ne aducem aminte de acel

eveniment, de un incendiu. Nu îmi vine să cred că pentru asta m-ați sunat! Sunt atâtea lucruri minunate de care puteam vorbi. Acea centrală nucleară ar fi trebuit să fie cea mai mare avere a acestei țări. O avere care să ne scape de orice dependență externă și datorie economică. Voi priviți și vorbiți de acei ani și îi catalogați simplu – comunism. Vă spun eu ce este de fapt. Este patriotism! Ce veți face voi tinerii de acum încolo în țara asta? Nimic! Totul se duce de răpă și noua generație nu este în stare să construiască nimic solid”, a precizat Mihulecea Cornel. Are 84 de ani și a refuzat o întâlnire cu redactorul Jurnalului Național, motivând o stare de sănătate precară. Incidentul de acum 20 de ani, când într-o cameră de montaj de la reactorul 1 s-a declanșat un incendiu, rămâne acoperit doar de relatările arhivelor.

Luia BARBU

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

A apărut o nouă lege a vâmlor, a trimerilor de orice fel din și spre România. Urmarea: s-au speriat toți cei ce trimiteau până acum pachete cu lucruri sau cărți către cei mulți, foarte mulți fugiți din țară cu toate prilejurile posibile și care n-au reușit să-și ia cu ei bibliotecile sau alte lucruri de care se simțeau legați. Am avut treabă la unul din ansamblurile noi de care răspund la șantierele Știrbei Vodă – Plevnei și întorcându-mă, pe la ora 11:00, spre institut pe drumul cel mai scurt spre Piața Romană și I.P.B., am văzut cea mai formidabilă coadă de rude și prieteni care formau un ciorchine de 2-300 de persoane în holul arhiplin, pe treptele noii poște din Virgiliu colț cu Str. Făgăraș, precum și în jurul clădirii.

Se făcuseră tabele de ordine, zeci de colete de carton intercalate cu oameni, zeci de pachete de cărți legate cu sfoară cruciș, sute de oameni așteptau să fie strigați să-și depună marfa la poștă.

Spectacolul degradant pe o stradă lătrălnică a Capitalei, departe de ochii lumii, dar înșorșor și neversimil orînde... la noi, însă, „firesc”.

Au fost mari evenimente politice: plenara CC, plenara FDUS, Marea Adunare Națională, toate înșirate pe un interval de timp foarte scurt. S-a anunțat achitarea datoriei externe de 11 miliarde de dolari de către România. Prilej de cuvântări, de oșanale, de mii de telegrame, culminând cu un miting „spontan”, „cerut de populația” Capitalei, spre a-și manifesta prin 120.000 de glasuri adunate în Piața Republicii (sau c.c.), entuziasm, adeziunea și fericirea”.

El a spus: „Putem afirma cu îndreptățită mândrie că poporul român a reușit să obțină succese remarcabile în ridicarea nivelului său de trai material și spiritual”.

Bazați pe entuziasm general, sute de mii de oameni au plecat ca lupii în haită să culegă pietele Capitalei, să constate pe viu efectul achitării datoriei externe. Am auzit zvonuri că la Obor s-a dat carne de vită și de porc câtă vrei, că la Matache la fel ș.a.m.d. Eu cu ochii mei, pe fundalul și în timp ce se țineau toate adunările astea la nivel național, am văzut în Piața Amzei cea mai formidabilă coadă sterilă la măcelăria goală de trei zile.

Parcă o sărăcie și mai mare domnește pretutindeni. La Piața Romană, peste drum de ASE, s-a adus unt, se dădeau câte două pachete: coadă de 150-200 de persoane. La Amzei se aduc din două în două zile cartofi: se distribuie cam 3 kilograme de persoană, se stă la coadă de la 5:30-6:00 dimineața, se deschide la 7:00-7:15, cartofii dispar.

Datorită evenimentelor trăite, trotuarele orașului sunt albastre-violet de atâtea mișcări, iar alții „tot pe-atât” civiliți patrulează prin tot orașul, fără obiect. Poporul nostru umilit sute de ani de mizerie, de către turci, fanarioți, legionari, fasciști, iar acum de comuniști, e resemnat aparent.

Opinia publică e inexistentă, a fost anihilată vizual printr-o teribilă mașină de represiune și pază fără replică, dar sub masca resemnării mocnește revoluția care abia așteaptă scântea.

Georgehe Leahu, Arhitect în „Epoca de Aur”, f.l., Fundația Academia Civică, 2004, p.227-228

JURNALUL OMULUI SIMPLU

O săptămână de curățenie, pentru Tolstoi

(Urmare din pag. 1)

A dus-o înapoi în casă și a ieșit din nou în fața blocului, să ne plimbăm cu bicicletele.

Atunci, Dragoș era un fel de «prietenuț meu». Adică mergeam împreună pe biciclete în parc, mergeam la plajă amândoi sau stăteam ore în șir pe acoperișul blocului, urmărind mașinile. Eu aveam un Pegas, vechi, primit de mama de la familia unui elev de la școala unde lucra. Fusese roșu, dar vopseaua se decolorase de la soare. Dragoș, al cărui tată era ceva cu grade în marina militară, avea o bicicletă cum nu mai văzusem alta în oraș. Subțirică, portocalie, cu o marcă rusească înscrisă pe cadru, cu portbagaj cu capac deasupra roții din spate și cu faruri acționate de un dinam. Toți copiii de la bloc îl invidiau, chiar mai mult decât pe Răzvan, băiatul din LV4, care avea un cart rusec cu pedale.

În plimbările noastre, Dragoș se furișă uneori după vreun colț sau tuță și îmi făcea semn să vin după el. Știam că iar are vreo minunăție în portbagaj. Deschidea capacul și împărțeam bomboane cubaneze, caramelle bulgărești, Cip, Mentosane sau, mai rar, acadele cu fructe și «m&m's». Dar cel mai mult îmi plăcea când îmi arăta cărțile lui. «Habarnam», «Doctorul Au Mă Doare», «Nela. Vic și prietenii lor», cărți colorate, frumoase, cu povești care mă fascinau, le-am văzut prima dată la el. Abia după Revoluție mi le-am luat și eu.

Dar nu mi-am dorit niciodată mai mult o carte așa cum mi-am dorit, în ziua aia de primăvară, Fabulele lui Tolstoi. Am plâns acasă, când mama mi-a spus că astfel de cărți se dau numai «pe sub mână» și i-am strigat «Ce, tu n-ai mână?» A bufnit în râs, chiar dacă era amară că nu-mi poate lua cartea.

La vreo săptămână după asta, pe 15 aprilie, era ziua mea. Mama mi-a dat cadoul împachetat frumos și mă gândeam deja dezamăgită că iar e o pijama și o ciocolată chinezească. În hărtie am găsit însă cartea lui Tolstoi. A fost cea mai fericită zi din viața mea. Niciodată, nici măcar când am primit cadouri mai valoroase, n-am fost atât de fericită.

N-am întrebat-o cum a reușit să facă rost de ea. Abia când m-am făcut mai mare mi-a povestit că, după programul de la școală, s-a dus timp de vreo săptămână la părinții lui Dragoș, să le facă curat, pentru cartea mea”. (a consemnat Andreea SMINCHIȘE)

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

În particular, Brucan îl numea „dobitoc” pe diplomatul care-l ajutase

Document dactilografiat cu litere mari (mașină IBM), destinat șefului DSS, adjunctilor acestuia și Cabinetului 1, cu interpații pentru nume proprii scrise de mână (reproducs partial, ars); sublinieri în text Strict secret Exemplar nr. 1

Notă

1. Din ancheta efectuată asupra lui Brucan Silviu în ziua de 21 aprilie a.c., au rezultat următoarele:

a) În completarea declarației

referitoare la vizita ce i-a făcut-o la domiciliu Michael Parmly, a menționat faptul că fiica sa i-a prezentat diplomatului american o coală de hârtie pe care erau trecute zilele și orele când Brucan Silviu a fost luat și respectiv adus la anchetă.

La rândul său, Michael Parmly i-a scris pe un bilețel fiicei lui Brucan Silviu că va încerca să-i viziteze la Zimnicea dacă vor fi mutați.

b) A dat o declarație în care precizează numele organizațiilor și persoanelor care l-au contactat în SUA

și i-au solicitat să scrie articole sau să țină conferințe cu caracter ostil la adresa RS România.

2. Discuțiile purtate, în ziua de 21 aprilie a.c., la domiciliul lui Brucan au evidențiat faptul că acesta este ferm convins că, asupra lui Parmly se exercită un control, organele de securitate cunoscând în detaliu activitatea pe care o desfășoară. L-a calificat drept „un dobitoc care... tot ce face, tot ce spune, este cunoscut”. Intervenind, soția sa și-a exprimat opinia potrivit căreia „diplomații își

rezolvă treburile lor, și nu le pasă dacă te incurcă pe tine”, lucru cu care și Brucan Silviu a fost de acord, remarcând în plus că „eu am profitat totuși de ei”.

3. Nicolae Mircea s-a reîntors în cursul zilei la Călărași și s-a prezentat în mod normal la program. Fiindu-i interpusă o sursă, a comentat că mutarea lui la Călărași nu ar fi avut temei legal și nu este just să suferă el, din cauza soarelui său. De asemenea, a menționat că este frământat de faptul că nu știe unde

vor fi mutați socrii săi și, respectiv, dacă i se va aproba să îi urmeze.

În seara aceleiași zile, Nicolae Mircea a revenit la București, deoarece beneficia de sămbăta liberă. Nr. D-3/00184.823 Din... aprilie 1989

Document din volumul: Dosarul Brucan. Documente ale Direcției a III-a Contraspoiaj a Departamentului Securității Statului (1987-1989), Iasi, Editura Polirom, 2008, p. 610-611

DIN ARHIVA CC AL PCR

Incendiu la reactorul nuclear de la Cernavodă. Concluziile comisiei guvernamentale de anchetă

(Urmare din pag. 1)

Nu s-au controlat toate locurile de muncă în vederea eliminării improvizatiilor la instalațiile electrice, au fost utilizate în activitatea curentă materiale ușor inflamabile fără a se elabora instrucțiuni speciale, nu au fost supravegheate instalațiile aflate continuu sub tensiune în camerele reactorului.

Biroul Executiv al Guvernului a aprobat raportul de anchetă, stabilindu-se următoarele:

- Avertizarea tovarășului Rădulescu Eugeniu, ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini, care nu a luat toate măsurile pentru desfășurarea activității în deplină ordine și disciplină, în siguranță, corespunzător normelor tehnice stabilite;
- Sancționarea cu avertisment a tovarășului Mihulecea Cornel, președintele Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară, pentru preocuparea insuficientă în exercitarea controlului de calitate în condiții nucleare;
- Sancționarea cu avertisment sever și anulara indemnizației de conducere pe 3 luni, tovarășilor Dumitru Constantin și Alecu Dumitru, adjunctii ai ministrului Industriei

Construcțiilor de Mașini, care, deși au răspuns nemijlocit de organizarea, la fața locului, a lucrărilor în zona reactorului, nu au asigurat respectarea strictă a normativelor de protecție în vigoare;

- Eliberarea din funcție a tovarășului Babici Emanuel, directorul general al Centralei Industriale de utilaj energetic, care nu a controlat aplicarea riguroasă a prevederilor legii, a normelor tehnice specifice pentru lucrările de montaj la reactor;
- Destituirea conducerii Antreprizei Nuclearmontaj din subordinea Centralei Industriale de utilaj energetic din cadrul MICM, pentru grave abateri și neglijență, tratarea cu superficialitate a responsabilităților și sarcinilor de serviciu;
- Dezbaterea raportului de anchetă și a măsurilor stabilite în birourile executive ale tuturor ministerelor economice care au unități pe platforma Cernavodă, precum și la Ministerul Muncii și Comitetul de Stat pentru Energia Nucleară.

Totodată, s-a atras atenția tovarășului Dincă Ion, prim viceprim-ministru, care nu a luat măsuri corespunzătoare pentru întărirea ordinii și disciplinei pe platforma Cernavodă, precum și tovarășului Radu Ion, viceprim-ministru, a cărui sarcină

era asigurarea tuturor condițiilor de desfășurare a lucrărilor de montaj, în conformitate cu normativele stabilite.

Biroul Executiv al Guvernului a atras, de asemenea, atenția viceprim-ministrilor și ministrilor care au răspunsuri directe în realizarea programului de energetică nucleară și asupra altor aspecte negative în organizarea și conducerea lucrărilor de construcții-montaj pe platforma Cernavodă, în vederea eliminării lipsurilor și respectării cu fermitate a tuturor prevederilor legale.

Pentru înlăturarea grabnică a urmărilor acestui eveniment, au fost luate măsuri și s-a asigurat refacerea imediată și verificarea tehnică a tuturor instalațiilor din zona afectată, intensificarea ritmului de montaj, respectarea strictă a normelor tehnice, reinstruirea personalului muncitor, nominalizarea de specialiști care să exercite permanent un control riguros a tuturor activităților de montaj la Centrala Nuclearo-electrică Cernavodă.

Constantin Dăscălescu

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond CC al PCR – Cancelarie, dos. nr. 40/1989

ANDA ONESA: ACCIDENT NEACCIDENTAL

Anda Onesa este și rămâne un nume de referință al filmului românesc. „Septembrie”, „Duios Anastasia trecea”, „Noi, cei din linia întâi”, „Primăvara bobocilor”, (1985), „Pas în doi” (1985) sunt câteva din filmele în care a jucat. Pentru rolul Anastasia, Anda Onesa a câștigat Premiul pentru Cea mai Bună Actriță la Festivalul de la Karlovy Vary, în 1980. A început să facă film la 17 ani, iar întâlnirea ei cu acest domeniu a fost una întâmplătoare.

Actrița povestește acum că a avut de suferit înainte de '89, încă din timpul liceului, când Securitatea începuse să-i facă probleme. „Acest lucru s-a întâmplat din momentul în care m-am întors din Polonia, unde Solidaritatea începuse lupta la Gdansk. Un securist din Pucioasa a crezut de cuviință să mă țină într-o zi trei ore în beciul clădirii și să mă înnebunească cu întrebări despre Polonia și despre vecinii mei, adventiști. Ei, eram eu tânără, dar nu proastă. Mi-a dat drumul că nu a avut loc de întors cu mine. Dumnezeu știe ce a raportat (tare aș vrea să-mi văd dosarul). Următoarea perioadă în care am avut de-a face cu ei a fost la Alexandria, orașul unde am stat vreo cinci ani după absolvirea Facultății de Filosofie în 1983. Acolo am întâlnit oameni de excepție, care m-au ajutat și m-au susținut (chiar împotriva Securității locale). Cred că pentru biroul local eu eram un „premiu”, că altfel nu pot să-mi explic ce dracu' au avut cu mine (în afară de gura mea slobodă și de faptul că imi exprimam deschis opiniile despre acțiunile lui Ceaușescu). Faptul că au încercat să-mi bage pe cineva în pat (din fericire, ofițerul respectiv a fost un prost actor), știind că eram acolo cu soțul meu, mi se pare de-a dreptul ridicol.”

Anda Onesa se decidese că trebuie să facă ceva. „În sfârșit, ocazia a venit în vara lui 1988. M-am mutat în București (cu ajutorul unui șef în partid pe care și acum îl respect și a profesorului Ruset, din Pucioasa – «sinucis» în iunie 1989). M-a adus

în Alianța România a lui Mihai Băcanu. Bineînțeles că am avut turnători și cei care au organizat au fost arestați în ianuarie, iar eu... Oricum, din 1986 nu am mai fost invitată la Televiziune și în 1989 am fost scoasă din trei filme de domnul Dulea pe diferite motive.”

„În aprilie 1989, cineva a vrut să mă «accidentez» cu mașina în Piața Rosetti, în București. M-a salvat un cuplu care a urlat cât l-a ținut gura: «Asasinilor, criminalilor». Ei au văzut mașina care m-a urmărit și care a accelerat când eu treceam strada. Mașina a oprit și patru bărbați s-au dat jos, dar... oamenii aceia au tipat așa de tare că s-au adunat câțiva trecători care m-au recunoscut și cred că asta i-a făcut pe cei patru să plece în tromba. Apropo, am încercat să dau de mașină, după Revoluție (am reținut marca, numărul și culoarea) și mi s-a spus că mașina aia n-a existat. Am fost așa de șocată, că nu am putut să mulțumesc celor doi care mi-au salvat viața (le mulțumesc acum!!!)”

Actrița trăiește în America, are un soț (pe Arnold), un copil de 10 ani (pe pișturiata Clio) și un câțel de 4 ani (pe Oreo). „America este un loc unde am învățat adevăratul înțeles al vorbelor lui Iisus Cristos: să arunce cu piatra cel care n-a păcătuit niciodată!” Locuiește pe malul Hudsonului (unul din cele mai mari fluvii din America). „Am creat acolo un paradis (mie mi-au trebuit opt ani, cineva a creat lumea în șase zile numai – m-am tot gândit să-l întreb secretul, dar... mai aștept să mi se reveleze).” A fost profesoară de istorie americană, acum e agent imobiliar și specialist în Feng Shui. Soțul ei este unul dintre cei mai recunoscuți specialiști din lume în antichități hinduiste și buddhiste. De la americani a învățat toleranța și să nu judece pe nimeni. A învățat faptul că munca voluntară înobilează sufletul și ajută comunitatea. De la ea, americanii au învățat „ceva istorie, bucătărie românească, politică, abilitatea de a citi printre rânduri”.

Roxana-Ioana ANCUTA

Actrița Anda Onesa susține că în 1989 a scăpat ca prin minune de un accident de mașină aranjat, primind un ajutor nesperat de la un cuplu ce trecea întâmplător prin zonă

RESTITUIRI

Poetul Dan Deșliu făcea apel la respectarea dreptului la opinie

Departamentul Securității Statului
Unitate Specială „R”
Secret
Aprilie 1989

Ultima parte a scrisorii semnata de Dan Deșliu (citită de Dorin Tudoran la postul de radio Vocea Americii – nr.)

Dorin Tudoran: „Să vedem, mai întâi, ce i se poate întâmpla unui cetățean român care gândește altfel decât președintele Nicolae Ceaușescu”.

Am avut un prieten de tinerete, inginerul Gheorghe Ursu, activist cândva în organizația universitară București. A fost surghiunit de niște securiști zeloși, mai acum trei ani, pentru că scrisese ceva într-un jurnal intim. A murit sub tortură, domnule președinte, cum s-a mai întâmplat și cu alții, nu puțin. Dar cu Doina Cornea, care n-a făcut decât să-și exercite dreptul la opinie, garantat prin Constituție, cum fac și eu chiar în acest moment? Cu ea ce s-a întâmplat? Nu știu dacă vă interesează. Nu am intenția să impresionez, dar îmi îngădui să afirm că propria dumneavoastră mamă s-ar răscui în mormântul din Dealul Scorniceștilor de i-ar fi dat să afle, mai ști, pe căi neînțelese de noi, ce a avut de pățimit acea femeie cinstită și curajoasă, fiindcă și-a permis să spună lumii ceea ce credea că trebuie spus.

Dorin Tudoran: „Reintorcându-se la propria sa situație, la propria sa atitudine față de regimul președintelui Nicolae Ceaușescu, Dan Deșliu îi scrie conducătorului român următoarele:

În ceea ce mă privește, nu mă consider nici dușman, nici disident. Sunt, pur și simplu, de altă părere și, dacă mi-o exprimi, ce mi se poate întâmpla? De publicat nu mai public de mult, crezând că un scriitor serios nu poate oferi tiparului doar pagini fără legătură directă cu trista realitate a vieții din România de azi. Așa că nu mă poate lovi monstruoasa interdicție impusă eminenței mele colege, Ana Blandiana. Din partid, am ieșit când ați binevoit a dizolva organizația de la Uniunea Scriitorilor, pentru a o întări, firește. La «Luceafărul» nu mai lucrez de peste un sfert de veac. Deci, n-o pot lua pe urmele colegului Aurel Dragoș Munteanu. Și atunci? A, da, s-ar putea să mă întâlnesc cu un vehicul neatent, sau cu un grup de băieți indignați, sau, nimic nu e exclus, să mi-l dea cineva, cu totală discreție, pe Radu”.

Dorin Tudoran: „Aici trebuie făcute două precizări. Prima, așa cum ați auzit într-una din emisiunile noastre, chiar de la Dan Deșliu, imediat după ce scrisoarea deschisă adresată președintelui Nicolae Ceaușescu a început să fie comentată în Occident, un grup de băieți indignați, cum îi numește poetul, l-au agățat pe Dan Deșliu, chiar în fața sediului Uniunii Scriitorilor din București. A doua precizare: Radu, de care pomenește poetul, este, potrivit

memoriilor publicate în Occident de fostul conducător al serviciilor secrete române pentru străintătate, generalul Ion Mihai Pacepa, dispozitivul conceput la cererea președintelui Nicolae Ceaușescu și folosit în iradiera mortală a unor oponenți politici. Dar să revenim la scrisoarea și să-i dăm cuvânt autorului ei, pentru finalul celor adresate președintelui României”.

Vom vedea. Acum nouă ani, mai precis în vara anului 1980, când am avut ultima convorbire personală cu dumneavoastră, am încheiat, dacă nu mă înșel, spunându-vă un fel de pildă din popor, cu un biet țaran care venea cu căruța de lemne din pădure, iar soarele și crivățul au făcut o prinoare, care scoate mai grabnic cojocul de pe omul, și s-a pornit crivățul, cu a sa vijelie, și din ce se înțețea și omul strângea cojocul mai tare, iar crivățul s-a lăsat păgubaș. Să încerc și eu, a zis soarele. Și cum a zămbit oleacă, țaranul și-a scos singur straiul, de bunăvoie. Dumneavoastră atunci ați râs și ați zis că v-a plăcut. O clipă am tras nădejde că așa și era, că poate ați înțeles. Mă înșelasesm. Fie-mi iertată speranța deșartă, sau să nu-mi fie.

Dorin Tudoran: „Astfel sfârșește scrisoarea adresată președintelui Nicolae Ceaușescu de poetul Dan Deșliu”.

Document din volumul: Cartea Albă a Securității, Istorie literară și artistică (1969-1989), București, Serviciul Român de Informații, 1996, p. 435

JURNALUL ZILEI

(Urmare din pag. 1)

Cred că puține țări din lume pot să prezinte realizarea, în 45 de ani, a creșterii industriei de 135 ori, din care numai după Congresul al IX-lea, în 1965, de 120 ori. Tot în aceeași perioadă am realizat în agricultură – organizată pe baze socialiste, cooperatiste – o creștere a producției de circa 10 ori, din care de peste 6 ori după Congresul al IX-lea”.

Același discurs triumfalist l-au expus și ceilalți vorbitori, preamărind evoluția României după venirea la putere a lui Ceaușescu în 1965.

Oamenii muncii din Cluj, alături de Ceaușescu

Manifestația din București a fost urmată de zeci de demonstrații în marile orașe ale României. Spre exemplu, în Cluj-Napoca, responsabilii cu propaganda au convocat circa 80.000 de muncitori de pe platformele industriale, care i-au prezentat omagii lui Nicolae Ceaușescu. Printre vorbitori s-a numărat și Mihai Tâlpeanu, directorul Combinatului de utilaj greu din localitate, care a spus: „Împreună cu întregul popor am luat cunoștință cu deosebită satisfacție și mândrie patriotică de marea realizare a poporului român: plata integrală a datoriei externe, ceea ce dovedește forța și vitalitatea economiei noastre naționale, justetea și realismul partidului nostru. Nu exprimăm angajamentul revoluționar și hotărârea fermă de a

acționa cu toată puterea și energia creatoare pentru transpunerea în viață a istoricelor hotărâri ale Congresului al XIII-lea și a Conferinței naționale a partidului, astfel încât să întâmpinăm cu rezultate deosebite, în toate domeniile de activitate, ziua de 1 Mai”.

Steaua București, din nou în elita fotbalului european

Fotbalul românesc de club se afla din nou în sârbătoare, după calificarea echipei Steaua București în finala Cupei campionilor europeni. Formația din Capitală trecuse de Galatasaray Istanbul, după egalul (1-1) obținut la 19 aprilie la Izmir, în condițiile în care la București învinsese cu 4-0. Pe 21 aprilie s-au stabilit arbitrii finali. Așadar, meciul pentru titlul european avea să se joace la Barcelona între AC Milan și Steaua București, pe 24 mai, având la centru o brigadă condusă de Karl-Heinz Trutschler, din Germania Federală.

Luna cărții în întreprinderi și instituții

Evenimentul, desfășurat sub egida Consiliului Culturii și al Educației Socialiste, a ajuns la așezămintele culturale ale sindicatelor din județul Dolj. Astfel că, la Complexul CFR, „Electroputre”, Combinatul Chimic, întreprinderile Olcit, de Utilaj greu, Confeccii și Mecanică și Material Rural au fost organizate expoziții de carte și dezbateri având ca temă

„Opera secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu – mobilizator program de muncă și acțiune revoluționară pentru partid, pentru întregul popor”.

La Combinatul Chimic Craiova au avut loc lansările a două volume recent apărute la Editura „Scrisul Românesc” (din aceeași localitate) – romanul „Neuitatele amurguri” de Romulus Diaconescu și cartea de știință „Teoria ergostructurală – o nouă concepție a fenomenului acidobazic”, semnată de prof. univ. dr Ioan Burnea și dr Lucia Burnea.

Investiții în exploatarea pădurilor din județul Iași

Pentru muncitorii forestieri ai județului, IFET Iași a construit prima tabără mobilă, cu spații de cazare și servicii a mesei. Construcția era prevăzută cu bucătărie, sală de mese și un dormitor de 12 paturi. Muncitorilor forestieri nu le lipsea nici instalația de apă, de iluminat și de încălzire, utilități curente incluse în tabăra mobilă de către specialiștii de la IFET. Acest ansamblu era proiectat pilot numai, în perioada următoare urmând să se construiască alte 9 tabere, pentru ridicarea condițiilor de muncă a lucrătorilor din zona împădurită.

Specialiștii recomandau produse cosmetice

Revista Sănătatea din aprilie 1989 prezenta în paginile sale indicații privind menținerea unui ten sănătos, pentru toate vârstele și pentru toate

tipurile de piele. „Măștile cosmetice, în funcție de compoziție și de durata aplicării, moaie, curăță, catifelează, tonifică și albește pielea; calmează și decongestionează în același timp. Oul, fructele, unele legume, mierea de albine constituie materia primă pentru prepararea unor măști cosmetice.

În funcție de ten, folosim gălbenușul pentru ten uscat sau normal, iar albusul (simplu sau bătut spuma) pentru tenul gras.

Gălbenușul se amestecă bine cu puțin untdelemn gras, aplicându-se pe față în strat mai gros. După 20-30 de minute, se spală obrazul cu apă ușor caldă, apoi cu rece. După care, aplicăm câteva comprese cu ceai de mușețel cald. Masca este indicată în tenul uscat.

Pentru tenul normal se folosește gălbenușul simplu sau bine ameste-

cat cu o lingură de mire.

Bogată în vitamina A, masca de morcov revitalizează pielea și previne ridurile. Se prepară amestecând căteva lingurițe de morcov ras prin răzătoarea mică cu o linguriță de smântână. Masca se menține pe obraz 30 de minute, apoi se îndepărtează cu apă caldă și se clătește cu apă rece.

Pentru tenul gras este eficientă masca preparată din făină de grâu, lapte crud și câteva picături de zeamă de lămâie. Această mască albește și curăță pielea. După 25-30 de minute de la aplicare, obrazul se spală cu apă rece”.

Nu mai că, în condițiile penuriei de produse alimentare din anul 1989, era destul de dificil să-ți faci o mască cosmetică...

Ilarion TIU

ARTICOLUL ZILEI

INFORMATICA ÎN SPRIJINUL OPTIMIZĂRII CONSUMURILOR ENERGETICE

În biroul președintelui consiliului oamenilor muncii de la Întreprinderea de rețele electrice Cluj, ing. Gabriel Ruga, am putut urmări pe ecranul unui display situația consumului de energie atât la marile unități industriale din Cluj-Napoca – de exemplu Combinatul de utilaj greu –, cât și la cei din Turda, la Combinatul metalurgic din Câmpia Turzii, Combinatul de fibre, celuloză și hârtie din Dej etc. Toate afișate cifric sau reprezentate, totodată, în mod grafic. Firește, situații raportate la cotele repartizate pentru a exista un etalon de comparație. Acest fapt permite conducerii întreprinderi de rețele Cluj măsuri operative în sprijinul unităților economice, acolo unde se manifestă, în unele zile sau perioade, depășiri ale consumurilor normale. Interesați de amănunte, constatăm, în discuția cu directorul întreprinderii, lucruri deosebit de interesante care, credem, pot constitui o experiență pozitivă în această direcție, a îmbunătățirii sistemului informațional pe ansamblul unității respective printr-o fundamentare științifică a actului de decizie.

– Sistemul de telemărire a consumului de putere și energie electrică – ne spune ing. Gabriel Ruga – s-a realizat, pe cât a fost posibil, cu forțe proprii. El permite aplicarea efectivă a măsurilor de încadrare a consumurilor în repartiziile aprobate și, în același timp, inițierea unor acțiuni imediate și eficiente în scopul eliminării risipei. Căci IRE Cluj are de acum un sistem de telemărire, realizat cu microcalculatoare, informațiile fiind culese automat din 14 stații de transformare și 128 de contoare. Putem afirma că la ora actuală, acțiunea de montare a contoarelor degeratoare de impulsuri pe raza județului Cluj este terminată. Totul se cercetează la punctul de comandă al IRE Cluj de unde datele se comunică centralei industriale de profil. Într-un viitor apropiat, IRE Cluj, fiind și centru zonal, va prelua datele de la punctele de comandă – printr-un echipament concentrator de date – de la toate întreprinderile de rețele electrice din Transilvania arondate dispeperatului energetic teritorial din municipiul de pe Someșul Mic. De unde, de asemenea, vor transmite centralei noastre din Capitală.

– Cum ați ajuns la acest sistem ingenios?

– Având în vedere numărul relativ mare al personalului nostru – circa 1.500 de oameni – dar mai ales dispersia lui într-un areal geografic amplu, județele Cluj și Bistrița-Năsăud, s-a pus tot mai acut problema găsirii unor modalități de apreciere operativă a activității factorilor om-instalație aflați într-o relație indisolubilă și hotărâtoare pentru buna funcționare a sistemului energetic în toate compartimentele lui. Atunci am abordat frontal, așa spune, cele mai moderne procese ce pot duce la un sistem informațional de mare precizie și operativitate, inclusiv traficul radio de o putere amplă care să permită legături directe din orice punct al celor două județe amintite, inclusiv interiorul legat cu toate subunitățile de producție, pentru a putea ști, în orice moment, ceea ce se întâmplă într-un loc sau altul. Am realizat apoi, pentru conducerea economică – prin oficiul de calcul propriu –, gestionarea și evidențele respective pentru producție, facturarea energiei, bilanșuri financiare etc., rulând în acest sens peste 20 de programe informatice, cu economia de manoperă și de timp de rigoare. Adică cu o mare productivitate.

– Pe de altă parte observ că v-a preocupat, în cel mai înalt grad, informatica de proces, nu?

– De bună seamă, înscind până acum în acest sistem modern circa 70% din puterea instalată, inclusiv controlul județului, totul fiind concentrat, centralizat la punctul de comandă al întreprinderii noastre, așa cum ați văzut pe ecranul display-ului din biroul meu, urmărind puterea și energia consumată în 24 de ore și instantaneu sau la fiecare oră, pe palier etc.

Virgil LAZĂR
România liberă, nr. 13.827/1989

LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI

Lege privind anularea unor decizii ale cooperativelor agricole de producție și asociațiilor economice intercooperatiste

Având în vedere că în decursul anilor cooperativele agricole de producție și asociațiile economice intercooperatiste au primit de la stat, sub formă de credite, pentru dezvoltarea lor economică, însumate sume de bani pe care nu le-au putut restitui, pentru a veni în sprijinul acestor unități urmează să se anuleze, în condițiile prezentei legi, datorii în sumă de 117 miliarde lei, această măsură constituind un ajutor direct dat unităților agricole cooperatiste în vederea sporirii producției agricole, a creșterii eficienței și rentabilității, întăririi lor economico-organizatorice.

În vederea creării cadrelor juridice necesare pentru aplicarea acestor măsuri financiare, Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România adoptă prezenta lege.

Art. 1 – Se anulează datoriile cooperativelor agricole de producție și asociațiilor economice intercooperatiste, în sumă de 117 miliarde lei, după cum urmează:

a) 115,1 miliarde lei provenite din creditele contractate până la 31 decembrie 1985;

b) 1,9 miliarde lei reprezentând dobânzile neachitate, aferente creditelor ce se anulează;

Aert. 2 – Acoperirea datoriei ce se anulează potrivit prevederilor prezentei legi se face din excedentele bugetare din anii anteriori.

Art. 3 – Datoriile provenite din creditele primite de cooperativele agricole de producție și asociațiile economice intercooperatiste în anii 1986-1988, precum și dobânzile aferente acestor credite se vor achita la termenul scadente.

Art. 4 – Unitățile agricole cooperatiste cărora li se aplică prevederile art. 1, precum și cuantumul datoriei provenite din creditele și dobânzile anulate se aprobă prin decret al Consiliului de Stat. La propunerea comitetelor executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București; propunerile se fac pe baza unei analize temeinice a situației economico-financiare a fiecărei unități, efectuată de către uniunile județene ale cooperativelor agricole de producție, direcțiile generale pentru agricultură și sucursalele Băncii pentru Agricultură și Industrie Alimentară.

Art. 5 – Consiliul Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodării Apelor, Ministerul Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție au obligația să urmărească elaborarea și aplicarea, în fiecare unitate agricolă cooperatistă, a unor programe concrete de îmbunătățire a activității lor, care să asigure buna folosire a fondului funciar, a întregii baze tehnico-materiale și umane de care dispun, întărirea ordinii și disciplinei în vederea realizării producțiilor vegetale și animale, planificate, a dezvoltării micii industrie și a prestărilor de servicii, a creșterii veniturilor și reducerii cheltuielilor materiale și bănești, a aplicării ferme a normativelor economico-financiare, astfel încât în toate unitățile să se desfășoare o activitate rentabilă, să se asigure înfăptuirea în cele mai bune condiții a obiectivelor noii revoluții agrare.

Monitorul Oficial, aprilie 1989

AICI RADIO EUROPA LIBERĂ!

CUVÂNTAREA LUI CEAUȘESCU LA PLENARA DIN APRILIE

Pentru a combate reformele lui Gorbaciov cu argumentele ideologice, la Plenara CC al PCR din aprilie Ceaușescu a făcut trimitere la „clasicii” Marx, Engels și Lenin și a recomandat reeditarea grăbnică a operelor acestora FOTO: Parcul Statuilor, Budapesta

La postul Radio Europa Liberă, Michael Shafir a făcut o analiză a cuvântării ținute de Nicolae Ceaușescu la plenara CC al PCR desfășurată între 12-14 aprilie 1989. Cele mai importante aspecte ideologice relevate se referă la încercarea lui Ceaușescu de a găsi argumente în favoarea respingerii reformei la care trecuseră majoritatea țârilor din blocul estic. În această încercare, Ceaușescu nu se dădea în lături de a recurge la idei staliniste precum cea a „luptei de clasă”, concept pe care îl respinsese ca neadecvat imediat după ce ajunsesse la putere, la mijlocul anilor '60.

„Cu alte cuvinte, în întreprinderea sa de a respinge ideea de reformă, Ceaușescu a mers atât de departe încât a pretins că stagnarea, eufemismul preferat al lui Mihail Gorbaciov pentru a descrie perioada Brejnev, nu era cauzată de refuzul de a renunța la principiile anterioare ci, dimpotrivă, de trădarea adevăratei

viziuni socialiste. Astfel, el a reușit să arate că atitudinea critică față de politicile sale de dezvoltare socială a fost inspirată de forțe externe și că România nu are nici cea mai mică intenție să lase niște idei străine să o îndepărteze de pe traseul său socialist. Reiterând afirmații anterioare, el a spus că nu poți vorbi despre „perfecționarea socialismului” și în același timp să abandonezi „formele socialiste de proprietate” și să militezi pentru „întoarcerea la forme capitaliste”.

Pentru a proteja partidul românesc de astfel de „pericole”, Ceaușescu a recomandat reeditarea și distribuția grăbnică a operelor lui Marx, Engels și Lenin. După plen, un nou volum care se pare că ar conține „textele reprezentative ale Președintelui despre rolul clasei muncitoare, clasă de vârf a societății românești” a fost prompt lansat de Editura Politică din București. Într-o recenzie a cărții, cotidianul de partid,

Scinteia, a scris că «într-o vreme în care încă mai au loc interpretări greșite ale rolului clasei muncitoare», în care, «se contestă poziția sa pe scena politică» și când «mai mulți autori vorbesc despre diminuarea și chiar dispariția» acestui rol conducător, problematizarea «directă sau implicită» despre «misiunea istorică a clasei muncitoare», opiniile lui Ceaușescu asupra chestiunii «pun într-o lumină optimistă» capacitatea clasei muncitoare «de a asigura și de a susține progresul societății contemporane».

Liderul român a afirmat clar în plen că forma de guvernare care e avută în vedere rămâne cea a «avangardistului» partid al clasei muncitoare. Deși a respins acest concept în 1981, Ceaușescu a spus acum că PCR «este și va rămâne partidul clasei muncitoare, cea mai avansată clasă a societății noastre, al cărei destin istoric este de a asigura fătura socialismului și a comunismului».

Implicații internaționale

Sugerând că alte, neprecizate, partide conducătoare își pierd încrederea în rolul lor de lideri, președintele român a spus că este profund convins că, mai devreme sau mai târziu, «clasa muncitoare» de pretutindeni va realiza că există doar o cale către progres, și anume, construirea socialismului și a comunismului sub oblăduirea partidului comunist. Cu alte cuvinte, Ceaușescu a mai călcat o dată pe urmele lui Enver Hoxha, în postura de unic lider încă loial adevăratei doctrine. Într-adevăr, anunțul său din plen, cum că România nu se va mai îndatora niciodată față de alte țări precum și transformarea acestei idei în literă de lege aminteste iarăși de Albania. Se pare că, asemenea lui Hoxha la vremea sa, Ceaușescu este convins că «deviaționismul» răsară în mișcările comuniste de peste tot cu excepția

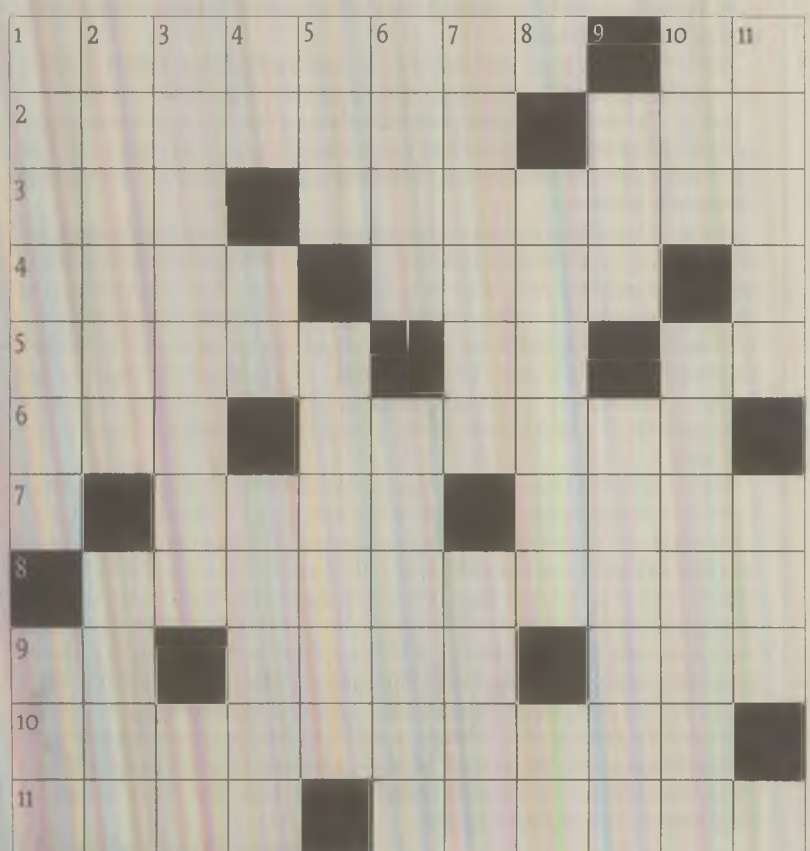
cele din țara sa. În mod remarcabil, atât Scinteia, cât și Scinteia Tineretului (cotidianul UTC) au scris la cea de-a 119-a aniversare a nașterii lui Lenin că fondatorul statului sovietic a îmbogățit teoria revoluționară cu mai multe teze de valoare, inclusiv cu «posibilitatea unirii socialismului victorios într-un singur stat». Atribuindu-i lui Lenin (mai degrabă decât lui Stalin) teoria «socialismului într-o țară unică», mass-media românească pare că se străduiește să legitimizeze vederile lui Ceaușescu cum că socialismul autentic ar putea fi construit chiar și dacă majoritatea mișcărilor comuniste internaționale erau ripsite de poziții «deviaționiste».

Michael Shafir
Radio Europa Liberă (München)
Raport al secției de cercetare, condusă de dr M. Shafir. Document din „Arhiva 1989”, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca
(Traducere din limba engleză de Eliza DUMITRESCU)

Pe barba mea

ORIZONTAL: 1) Lungă la o mână... și mai scurtă la un picior - De o parte și de alta a râului (ad litteram!) 2) O simplă reprezentare grafică - Sucit la cap. 3) Tip de așezare izolată - Gooluri... în plasă. 4) Mișcare unduoasă din bazin - Mers săltat într-un picior. 5) Coadă șoricelului - Puncte de vedere diametral opuse - Bețe... de chibrit! 6) Robotul care anunță ora exactă - Foie cu profil de arhitectură. 7) Vas cu aburi - Se termină în coadă de pește (sg.) 8) Stropit cu sudoarea frunții. 9) Ultimul trompet... în fața companiei! - Manipulări pe vechile linii de tramvai - Pus în evidență. 10) Face gargară cu apă de ploaie (fem.). 11) Eșuată la înălțime (leg.) - Unul care nu se poate jura pe barba lui.

VERTICAL: 1) Cântăreț într-un taraf de lăutari - Vedetă de coastă într-o cursă de formula 1. 2) Capsec de rezonanță... hamletiană - Pleoapă pe un ochi de sticlă. 3) Schema tehnică a magului - Parcaj central! 4) Onealtă pentru spărgători - Cutie... cu corespondență rebusistă! - Nume de referință în lumea cifrelor (sg.). 5) Replică la un atac prin surprindere - Din neamul avarilor (fem.). 6) Local aproape de noi - Galben închis (pl.). 7) Slabă la constituție - Un fel de cafea cu fapte. 8) Măsură care se impune - Centru în Arabia! 9) Careu... cu orizontal și vertical la fel - Caz de neînțelegere (fem. pl.) 10) Izvor de apă sărată - Tratament special aplicat oaspeților. 11) Cântec candriu de papugi - Culegre în curs de apariție.

Revista Rebus nr.8/1989

RADIGRAFII CULINARE

Sărbătoarea azimelor acum și atunci...

În seara zilei de miercuri, 8 aprilie, a început Paștele evreiesc sau „Hag ha Matzot” (Sărbătoarea azimelor, care durează opt zile în diaspora și șapte în Israel, iar cele mai importante sunt primele două și ultimele două zile). De câțiva ani, în primele zile ale Paștelui evreiesc, suntem invitați la masă la mătușa soțului meu, care respectă sărbătorile tradiționale ale ei și ale soțului, care este creștin-ortodox. Am avut plăcerea să cunosc câțiva oameni deosebiți din comunitatea evreiască din România, iar unul dintre ei, nenea Puiu, a fost foarte amabil și mi-a dat câteva amănunte despre ultimul Paște petrecut de ei în comunism. „Draga mea nu era nici o deosebire atunci față de acum. Ce mâncăm acum mâncam și atunci, în 1989”, îmi spune nenea Puiu. „Ceaușescu era un antisemit viscerat însă era foarte abil și știa ce are de făcut pentru realizarea scopurilor pe care și le propunea. Pentru că el avea interese mari, mai ales la evreii americani, noi nu am suferit în acea perioadă nici din cauza mâncării și nici n-am fost persecutați religioși. Și ca să-ți dau un exemplu cât de puternică era comunitatea evreiască: toți care am trăit vremea aceea ne aducem aminte când a început nebunia demolării bisericilor în București. Zeci de lăcașuri de cult ortodoxe au fost distruse, iar două dintre marile sinagogi, monumente istorice, erau situate în imediata apropiere a Bisericii Sfânta Vineri (biserica re-

prezentativă a credinței creștin-ortodoxe), și anume Templul Coral și Sinagoga Mare, au fost salvate de demolare de rabinul-șef al Cultului Mozaic din România, Mozes Rosen (un om de mare cultură, care vorbea perfect șapte limbi străine), modificându-se în acest scop sistemul de alimentare a zonei. Pentru Biserica Sfânta Vineri, din păcate, nu s-a «bătut» nimeni și a fost demolată mișelește într-o noapte, prin dinamitate. „Da, acesta este un adevăr dureros pentru creștinii ortodocși: dărâmarea bisericilor, monumente istorice, dar mă interesează dacă aveau probleme în procurarea de alimente și ce mâncau atunci, în 1989, când trebuia să stai la niște cozi interminabile pentru trei oase și o bucată de carne anemică. „Și atunci, ca și acum”, continuă distinsul meu interlocutor, „ne întâlneam la masă, cu rudele și prietenii, în zilele de Paște. Eu pot afirma cu certitudine că nu au existat persecuții de cult (alte feluri de persecuții și discriminări au fost multe). Să-ți dau un exemplu: în condițiile în care penuria de alimente din țară era endemică, comunitatea cumpăra (bineînțeles, cu valută) alimente pe care le distribuia evreilor asistați”. Pentru că Paștele evreiesc în diaspora durează opt zile, iar în această perioadă este interzisă consumarea de alimente fermentate (pâine și alte copturi cu drojdie, paste etc.), era necesară o cantitate mare de alimente, iar noi știm cu toții ce probleme aveam

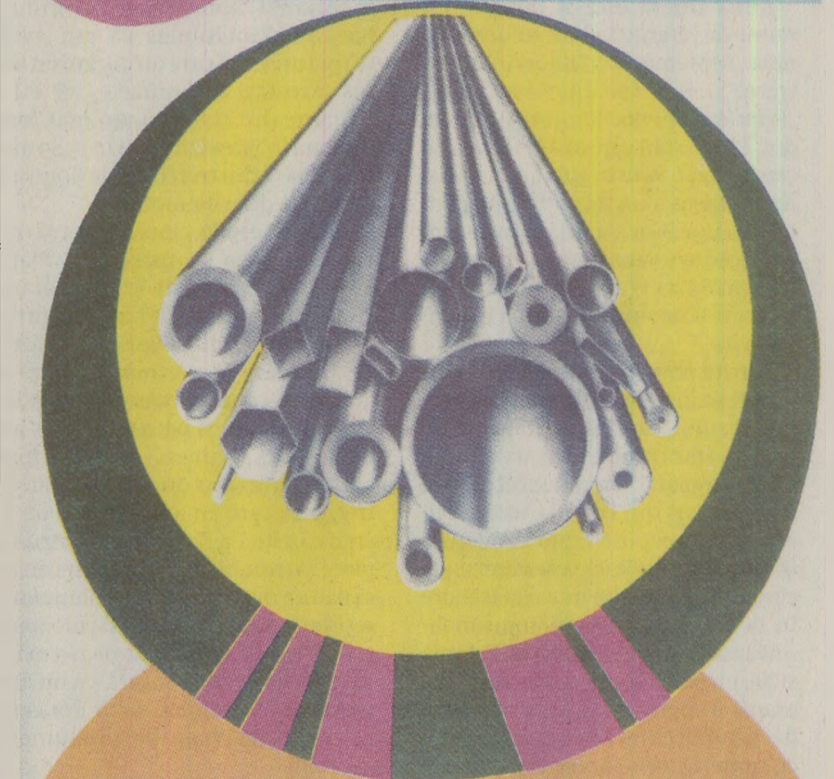
pentru procurarea lor. „Există la acea vreme, la Bacău, un abator unde se efectuau tăieri rituale de vite pentru evreii religioși. Specializați în aceste tăieri erau «hahami» (persoane care se ocupă de tăierea ritualică a vitelor și a păsărilor - n.r.), aduși special din Israel ca să se ocupe de acest lucru. Așa că de sărbători, și nu numai, evreii religioși primeau, contra cost, carne de vită sau de pui «cusher». De asemenea, azilurile comunității erau aprovizionate cu alimente care respectau prescripțiile religioase”, îmi spune nenea Puiu. Dar pentru Paște care sunt alimentele care se consumau atunci? „Ca și acum! Mâncam preparate din carne de pui și de vită preparate ritualic. Mai preparam o salată din cartofi amestecați cu ouă și verdeță, sau lotkis, gătite din pască pe care o procuram de la comunitate. Lotkis poate fi mâncată ca atare sau ca și garnitură la fripturi. Ca să lasă o cantitate mai mare se iau cam cincisăse foi de pască, se rup cu mâna și se pun în apă. Se lasă până se înmoaie, se scurg bine și se pun într-un castron. Se adaugă câteva ouă, sare, piper și se amestecă bine. Din compoziția obținută se ia cu lingura și se prăjesc într-o tigaie cu ulei încins. Se lasă să capete o culoare aurie și se scot pe un platou. Sunt delicioase! De asemenea, tot de la comunitate se puteau procura (aduse tot din Israel) vin și coniac, care țin și ele de ritual.”

Maria BELU-BURTEA

amintiri

PRODUSE MODERNE, INTR-O UNITATE MODERNĂ: ÎNTEPRINDEREA METALURGICA-IASI

Produce și livrează:
TEVI: pentru instalații; pentru construcții; pentru biciclete și motorete; pentru transformatoare; țevi pătrate, dreptunghiulare, ovale, plate și semiovale
TUBURI de protecție PFL
PROFILI „U” și „Z” cu aripi egale și neegale; profile „OMEGA” și „I” cu aripi egale; profile rotunde deschise; profile pentru timpăriile mecanică; profile speciale

Întreprinderea metalurgică Iași produce echipament modern pentru instalații și construcții românești

tv 21 aprilie 1989

19:00 Telegazeta. 1 Mai - raport muncitoresc
19:25 Industria - programe prioritare. În spiritul hotărârilor Plenarei CC al PCR. Asigurarea unei calități competitive tuturor produselor.
Redactor Alexandru Popescu
19:45 România în lume. Documentar. Redactor Paul Șoloc
20:05 Copiii cântă patria și partidul. Program literar-muzical-coregrafic în interpretarea unor formații pionieresti și ale școlilor patriei, laurate ale Festivalului Național „Cântarea României”. Redactor Ina Sterescu
20:25 Învățământ, cercetare, producție. Școala și familia - parteneri în formarea la tineri a unei atitudini

înaintea față de muncă. Redactor Anca Atanasiu
20:45 Socialismul științific și principiile fundamentale ale edificării noii orânduri sociale. Documentar. Redactor Petre Niță
21:05 Cineculturile - prezență activă în munca politico-educativă. Redactor Tudor Caranfil
21:20 Univers, materie, viață. Emisiune de educație materialist-științifică. Istoria Pământului. Episodul VII. Apariția și evoluția vieții pe Pământ. Timpul geologic și diviziunea lui. Prezintă dr Emil Avram, de la Institutul de Geologie și Geofizică București. Redactor Ion Ruș
21:50 Telegazeta
22:00 Închiderea programului

vremea

Vremea a fost ușor instabilă, cu accentuări în sudul și estul țării, la deal și la munte, unde, pe locuri, au căzut averse, însoțite de descărcări electrice. În rest, averse izolate. Maxima a fost cuprinsă între 12 și 20 de grade, iar cea minimă nocturnă

între 0 și 10 grade. La București vremea a fost în general instabilă, cerul a fost temporar noros și a plouat în averse. Temperatura maximă a urcat până la 16-17 grade, iar minima nocturnă a coborât până la 6-7 grade.

anunțuri

CUMPĂRĂRI
Cumpăr urgent arbore cotit Skoda 105, cota zero sau rectificabil cota 1.
Cumpăr mașină tricatat Singer cartelă perforată sau Silver cu o singură parte - ace tricatat, picior lung, Singer, Broter.
Cumpăr urgent chiuveță inox și hotă import.
Biblioteca Milcov. Vând capotă renault 16 și set uși față.

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
Întreprindere socialistă încadrează în condițiile Legii 12/1971 următoarele categorii de personal: ingineri, tehnicieni, tehnician proiectant, lăcătuși mecanici, sudori cu gaze, tinichigii carosieri, vopșitori industriali, tâmplari, fochiști, bucătari, instalator încălziri centrale, zidari, cu domiciliul stabil în București.
ICL - Universal, cu sediul în București, Pasaj N. Șelari nr. 3 - 5, Sect. 3, încadrează: gestionari cu calificare și vechime în comerț pentru grupele de confecții, încălțăminte, casieri unități operative,

vânzători cu calificare pentru comerț.

Întreprindere de Microproducție și Lucrări experimentale de construcții, cu sediul în București, Șos. Pantelimon, nr. 226, Sect. 2, încadrează urgent, conform Legii nr. 12/1971, automacaragiu.

VÂNZĂRI
Vând radiocasetofon Grundig Unita, casetofon Voronej, radioportabil Gloria, scurtă piele 54, haină scai cu astrahan 40, balonzăid damă 44 deosebit, lanț distribuție Skoda, cablu trifazic cauciucat, trusă metalică scule auto, 4 scaune Bonanza
Coliere: perle naturale, jad, mala-chit, podobaie, imbrăcămintă 44 damă (deosebită), bibliotecă.
Vând autoturism Opel Kapitän, mahon, geamuri, uși ferestre, diferite materiale din lemn, fier și țevierie.
Bicicletă normală Ukraina damă, imbrăcămintă 42 - 46 damă, convenabil, lighean aramă.
Mașină cusut electrică, măsuțe pliante vechi, haină mouton dorre.

SĂ RĂDEM CU EI!

Antonia Guadagnoli (1798 - 1858) mai toată viața a fost sărac. Destul de înaintat în vârstă, s-a întâmplat să vină ca din cer o modestă moștenire din partea unui unchi al lui care murise. Întâlnindu-l un prieten și văzându-l pe Guadagnoli în doliu, se opri și îl întrebă:
- Ei, dragul meu, ce ți s-a întâmplat?
Și Guadagnoli nu întârzie cu răspunsul:
- Unchiul meu și cu mine am trecut la o viață mai bună, mai dreaptă, deși fiecare pe altă cale...

- Domnule director, am impresia că salariul meu nu corespunde capacității mele intelectuale, în sfârșit, posibilităților mele...
- Sunt convins de tot ce spui dumneata și încă de mult timp, îi răspune Maiorescu, dar m-am gândit că nu te pot lăsa pe drumuri!

Pe vremea când Titu Maiorescu (1840 - 1917) conducea revista Convorbiri literare, un redactor îi spuse:

...
Cineva îl întreabă pe Mihail Sadoveanu (1880 - 1961):
- De ce oare atâta lume are obiceiul de a împrumuta cărți și de a nu le mai restitui?
Sadoveanu îi răspunde:
- Deoarece mulți oameni preferă să rețină cărțile decât conținutul lor. Vine pesemne mai ușor...
Calendar, aprilie 1989